

[Glistrup]

Begrundelse

Det af regeringen forvoldte høje skattetryk og ringe erhvervsklima har gjort masser af erhvervsdrivende til skatterestanter.

Ifølge forlydender – gengivet for eksempel i Erhvervs Bladet for 14. april 1982 – gør skattevæsenets pantefogder udlæg i for eksempel energisparetilskud og tilskud til beskæftigelse af langtidsledige.

Ved nærværende spørgsmål ønskes udførlig oplysning om, hvorvidt den, der driver erhvervsvirksomhed i Danmark, også må kalkulere med problemer på det her behandlede område.

Besvarelse (21/9 82):

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

Skattemyndighederne har som andre kreditorer mulighed for at søge sig fyldestgjort ved udlæg eller modregning.

Der er ikke i lovgivningen fastsat generelle regler, der begrænser skattemyndighedernes adgang til at søge sig fyldestgjort i forhold til andre kreditorer, og skattemyndighederne har således i samme omfang som andre kreditorer mulighed for at søge sig fyldestgjort ved udlæg i debtors aktiver, herunder erhvervstilskud.

Forbud mod udlæg kan imidlertid være indeholdt i nogle tilskudslove, eller de kan ligge i de love, der begrunder sådanne love. Dette er imidlertid ikke tilfældet i de af spørgsmålet omfattede love.

I overensstemmelse hermed foretages udlæg i tilskud til energibesparende foranstaltninger i henhold til lov nr. 459 af 5. november 1980 om statstilskud til energibesparende foranstaltninger i beboelsesejendomme og i tilskud i henhold til lov nr. 277 af 10. juni 1981 om arbejdstilbud til ledige.

Inddrivelse af skattekrav ved modregning sker i princippet efter samme retningslinier som anført vedrørende udlæg.

Spm. nr. 1200

Til *justitsministeren* (2/9 82) af:

Collet (KF):

»Forpligtes ægtefæller i tilfælde af skilsmisse, hvis de på baggrund af de nye regler om skattemæssig ligestilling af ægtefæller

ved indgivelse af forskudsskema til skattevæsenet foretager en fordeling mellem sig af ejendelene i ægteskabet?«

Begrundelse

Det er i øjeblikket helt uafklaret, om fordelingen i forskudsskemaet får betydning ved ægtefællernes stilling ved eventuel skilsmisse. Spørgsmålet er også, om den svage part i et ægteskab fraskriver sig retten til beskyttelse ved eventuel fremtidig skilsmisse, når vedkommende i forskudsskemaet har skrevet under på, hvordan ægteparrets ejendele skal fordeles.

Besvarelse (20/9 82):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Efter reglerne i lov om ægteskabets retsvirkninger indgår i en ægtefælles bodel eller særeje de ejendele, som ægtefællen har erhvervet for egne midler eller ved arv, gave eller som forsørgerydelse. Ønsker ægtefæller vederlagsfrit at overføre ejendele fra den ene til den anden, skal der som altovervejende hovedregel oprettes en ægtepagt, som skal godkendes af statsamtet og tinglyses. En aftale mellem ægtefællerne, som ikke opfylder disse krav, er ugyldig. En angivelse i ægtefællernes selvangivelser af en fordeling af ejendelene, som afviger fra de reelle ejerforhold, vil derfor ikke være bindende for nogen af ægtefællerne.

Et andet forhold er, at der i visse tilfælde vil kunne være tvivl om, til hvis ægtefælles bodel eller særeje et bestemt aktiv hører. Opstår der ved et skifte efter separation eller skilsmisse tvist herom, vil man, for så vidt angår aktiver, der er registreret på navn (fast ejendom, biler, større både, indeståender i pengeinstitutter og lignende), lægge vægt på, i hvis navn aktivet er registreret. Det gælder dog ikke, hvis det må antages, at den pågældende ægtefælle ikke har haft de fornødne midler til anskaffelsen og aktivet ikke er erhvervet ved arv eller gyldigt givet gave. For andre aktiver vil der på samme måde blive lagt vægt på, hvilken ægtefælle der er anført som køber i en eventuel købekontrakt, som kreditor i et gælds brev eller som arving eller gavemodtager i et testamente eller gavebrev. Hvor sådanne holdepunkter for ejerforholdet ikke foreligger, vil oplysninger om, hvordan